

jeg tror, at en saadan Bestemmelse vil være nødvendig, for at Domstolene overhovedet skulle kunne komme til at anvende Patentretten over for Begivenheder, der ligge forud for Patentets Udsærdigelse. Jeg gør tillige opmærksom paa, at der i Endringsforslag Nr. 13, som altsaa bliver en Del af den ny § 6, netop henvises til § 26; derefter reguleres altsaa de Virkninger, der indtræde i dette Tilfælde efter denne Paragraf, der jo indeholder de almindelige Bestemmelser om Straf og Erstatning for Overtrædelse af Patenter. — Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 32, som jo er ganske vigtigt, vil jeg særlig gøre opmærksom paa, at den Bemyndigelse, der gives Patentkommissionen til at fritage Patenthaveren fra Forpligtelsen til i tre Aar fra Patentets Udstedelse at have udøvet Opfindelsen eller senere i over et Aar at gøre det, kun vedrører de Patenter, som der kan være Tale om at forsærdige her i Landet. Vi have jo fuldstændig afholdt os fra at tale om at give Patentkommissionen en lignende Bemyndigelse i det Tilfælde, hvor Patenterne høre til den Klasse Patenter, der bestaar i Udøvelsen af en vis Fremgangsmaade. Da vil det nemlig ikke passere. Vi mene altsaa, at hvis der er Tale om en vis Fremgangsmaade, skal denne være udøvet, være praktiseret her i Landet i de tre Aar, hvis den ikke skal bortfalde, og hvis der skal fortsættes dermed. — Jeg maa maasse foreløbig springe Endringsforslaget Nr. 36 over, da jeg ønsker at gøre nogle mere almindelige Bemærkninger om de processuelle Bestemmelser. — Derimod vil jeg gøre en Bemærkning med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 38, der gaar ud paa, at andet Stykke i § 26 bortfalder. Den ærede Ordfører nævnte dette andet Stykke, og der kan henvises til, hvad der siges i Betænkningen, hvor der staar det samme, som den ærede Ordfører udtalte, at Meningen med, at dette andet Stykke til § 26 skal udgaa, er den, at naar et Patent ved Dom er erkendt bortfaldet, bør der overhovedet ikke af den tidligere Patenthaver kunne gøres Straf- eller Erstatningsansvar gældende. Deri er jeg ikke enig, og jeg tror ikke, at den ærede Ordførers Bemærkning var ganske korrekt, naar han sagde, at det var Udvalgets Tanke og Mening med at lade dette Stykke bortfalde; det har i det mindste ikke været min Mening. Betænkningen og Endringsforslagene ere i de sidste Dage blevne ekspederede med saa stor Hastighed, at jeg ikke har haft Leilighed til at konferere med den ærede Ordfører derom, men jeg har for Resten udtalt det i Udvalget. For mig staar det saaledes, at

Grunden til, at andet Stykke i § 26 bortfalder, simpelt hen er en Konsekvens af den Forandring, der er truffen i § 23, navnlig ved Endringsforslag Nr. 32. Jeg mener, at dette Spørgsmaal om, hvorvidt en Patenthaver, hvis Patentet bortfalder, hvis disse Endringer vedtages, kan gøre noget, navnlig Erstatningsansvar, gældende mod den, der har gjort Brud paa Patentet, medens dette endnu var i fuld Gyldighed, ikke er bleven afgjort, og at det maa staa aabent. Jeg antager ikke, at det er nødvendigt at give udtrykkelig Bestemmelse derom, men det er min Mening, at naar Endringerne vedtages, ville Domstolene dømmes den, der virkelig har gjort Brud paa et i Kraft værende Patent, til Erstatning, selv om Patentet paa Grund af efterfølgende Begivenheder falder bort. Hvis den ærede Ordfører virkelig lægger Vægt paa at saa indført en Regel, der naar det fast, maa der en udtrykkelig Bestemmelse derom ind i Loven. Jeg kan imidlertid for mit eget Bedkommende, og som jeg tror ogsaa for andre Udvalgsmedlemmers Bedkommende, sige, at det har ingenlunde været Hensigten med dette Endringsforslag at staa det fast, som den ærede Ordfører udtalte.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til de processuelle Bestemmelser, der findes i vore Endringer. Den ærede Ordfører bemærkede, at det ikke havde kostet ham megen Overvindelse at frasalde det, som Udvalget i Fjor forenede sig om, nemlig at der ved Sø- og Handelsretten i København skulde oprettes en Afdeling med tekniske Vidbdere til Afgørelse af Patentsager og eventuelt af de Sager af teknisk Natur, som ved senere Love maatte blive henvisse til en saadan Afdeling af Sø- og Handelsretten. Jeg maa i Modsetning dertil sige, at det har kostet mig en Del Overvindelse, og jeg tror ogsaa, at der er andre Medlemmer, som gerne havde set, at man samtidig med denne Lov kunde faa det indrettet saaledes, at den Domstol, som skal have den endelige Afgørelse af, hvorvidt et Patent er gyldigt eller ikke, og hvorvidt det er bortfaldet, er i Besiddelse af tekniske Elementer. Vi have ikke set, at der var nogen absolut Banfælighed ved at indrette noget saadant ved Sø- og Handelsretten her i København; men det har mødt saa stærk Modstand baade fra Sø- og Handelsrettens Side og fra den højtærede Justitsministers Side — jeg ved ikke, om jeg tør sige ogsaa fra den højtærede Indenrigsministers Side —, at vi have frygtet for, at hele Lovens Fremme vilde sættes i Fare, hvis vi fastholdt de Tanker, som vi i Fjor